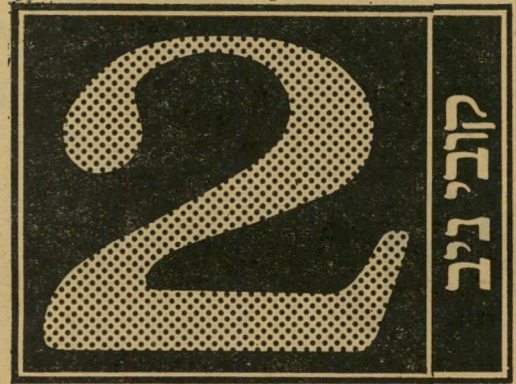


טריק חדש של דיין בדקה ה־90

ממש בדקה ה־90, שניות ספורות לפני שריקת הסיום, הצליח אמש הקיצוני הזריו משה דיין לשלוף טריק חדש, ולגרום את הארכת המשחק בכמה דקות נוספות. הדבר התרחש כאשר ראה דיין כי השופט תוחב את המשרוקית לפיו ואכן עומד לשרוק לסיום המשחק. הקיץ צוני הערמומי אחז לפתע בביטנו ונשכב על כר־הדשא, כשהוא מתפלל מכאבים וממרר בבכי. השופט הוציא את המשרוקית מפיו וניגש לראות מה קרה לדיין המצויין. בינתיים הוארך המישחק. המשך בשבוע הבא.



הם לא מספרים, וכשדובר צה"ל מספר — גם הם מספרים.

שהרי ברור שאם דובר צה"ל לא היה מבטל את הכחשתו, ועומד על גירסתו ששום־דבר לא התרחש, או באמת שום דבר לא היה נכתב בעיתונות (שלנו), ויכול להיות באמת שצריך לפטר גם את דובר צה"ל בשל המחלל הזה.

מה שמצחיק במיוחד הוא שדווקא עכשיו כמה עיתונאים (ישראלים) מקטרים בעיתונות (שלנו) שהנה, אויה ואבויה, הולכים לצמצם להם את חופש הביטוי, ובכלל — חופש המידע מה יהא עליו? מגבילים את חופש המידע! הושיעו!

להושיע את מי? להציל את מי מנורעותיו של מי? מי מגביל את העיתונאים (שלנו)? מי מפריע להם למסור מידע חופשי? מי מוסר לנו את הודעות



והעיתונות היכן?

דובר צה"ל? מי מוסר לנו מידע מסולף? מי מגביל את חופש המידע?

או שאולי, שוב, כרגיל, אני טועה, ולא מדובר כאן על חופש המידע הזה. אולי, שוב, כרגיל, מדובר על חופש המידע באשר למועדי איסוף האשפה בחגי ישראל ובמועדים לשמחה?

נו, בשביל זה באמת לא צריך רשיון, וגם עיתונות לא צריך בכלל.

פרשת בית ג'אלה — הגואל (1:2, במחצית 1:0) מעוררת כל מיני שאלות ותמיהות. אבל בעיתונות (הישראלית) הופיעה רק שאלה (תשובה) אחת — שאלת עקרון דיווח האמת, עם פרטים ביוגרפיים וקיום לדמותו. משום מה לא הופיעו בעיתונות (שלנו) שאלות אחרות.

למשל: מדוע עקרון דיווח האמת חשוב יותר מעקרון אי־החדרת גוים לתאים שבהם יש אנשים? מדוע על עקרון דיווח האמת אנשים עפים, ואילו על עקרון אי־החדרת הגוים אנשים רק ננזפים? מדוע בכלל דיווח האמת הוא עקרון כל כך חשוב ומוסרי, בעוד שהחדרת גוים לתאים שבהם יש אנשים היא רק מקרה חריג וחפיף?

אפשר גם להביע תמיהות על הדרך בה הועף הגואל. אפשר גם לשאול, אם דווקא רוצים להרגיז, מי נתן להגואל את ההוראה לשקר. אפשר גם לתהות אם במקרה זה שנתן את ההוראה לשקר נתן גם את ההוראה לפטר. וזה עוד לא הכל —

יש עוד כל מיני שאלות שלא נשאלו בעיתונות (שלנו), וביניהם, כמובן, השאלה הפשוטה היכן העיתונות (הישראלית) — איפה היתה העיתונות (שלנו) כשהותקף בית־הספר בבית ג'אלה? מדוע לא שמענו אותה?

זריקת רימוני הגז לתוך הכיתות הסגורות בבית ג'אלה התרחשה לפני חמישים יום. אבל אז לא ראינו ולא שמענו ולא קראנו בעיתונות (שלנו) שום דבר. פשוט שום דבר. בטלוויזיה (הישראלית) לא הראו ברדיו (שלנו) לא הקריאו. בעיתונות (הישראלית) לא כתבו. שום דבר. שקט. הכל בסדר.

למה? כי זו היתה או גירסת דובר צה"ל, שקט שורר בגירות בית ג'אלה, שום דבר לא קרה, הכל בסדר, וזה מה שאנחנו מקבלים מהעיתונות (שלנו).

והנה עכשיו, פתאום, כן ראינו וכן שמענו וכן קראנו על מה שארע בבית ג'אלה לפני חודש וחצי. פתאום הראו בטלוויזיה (שלנו). פתאום הקריאו ברדיו (הישראלית). פתאום כתבו בעיתונים (שלנו).

למה? כי זו היא עכשיו גירסת דובר צה"ל, וזה מה שאנחנו מקבלים מהעיתונות (הישראלית).

האם בשביל להעביר לנו תמיד את גירסת דובר צה"ל אנחנו צריכים עיתונאים ועיתונות ורדיו וטלוויזיה? האם לא יותר פשוט וזול לחלק בכתים את הודעות דובר צה"ל? האם לא יכלו העיתונאים (הישראלים) לברר ולעמת ולמסור לנו את האמת? אם הם לא יכלו, מדוע יכול היה עיתונאי זר לעשות את זה? ואולי זה בגלל שהוא יודע ערבית יותר טוב? או שבית ג'אלה זה רחוק מתל־אביב? או אולי בכלל זה היה יום גשם, והילד היה חולה, והמכונית התקלקלה?

לא. זה לא בגלל זה. זה בגלל שהעיתונאים (שלנו) והעיתונות (הישראלית), לפחות בכל מה שנוגע לשטחים, הם לא עיתונאים ולא עיתונות. הם דוברי דובר צה"ל. כשדובר צה"ל לא מספר —

אם יש ביקורת - תיעלם מיד!

זה שאתה לא יודע שמאחריך מסתתר מי שהו זה סימן שמישהו מסתתר היטב מאחוריך ואתה לא רואה את זה. זה ההוכחה לזה. זה עובדה שאתה לא רואה את זה. זה הרי כחה לעובדה שמאחריך מסתתר משהו רי מאחורי כל משהו הרי מסתתר זה. זה בדיוק זה. זה אומר שתסתום את הפה וזהו זה. זה מה שזה.

זה הודך ככה — מאחורי כל זה מסתתר משהו ומאחורי כל משהו מסתתר זה. זה מישהו שמסתתר מאחורי כל משהו ומשהו שמסתתר אחרי כל מישהו שאומר את זה. זה שאתה אומר את זה אומר שמישהו אומר דך דומר את זה. זה שאתה לא אומר את זה גם־כן אומר את זה. זה כי מאחורי כל משהו יש מישהו ומאחורי כל מישהו מסתתר זה.

